

usikkert, idet der ikke forelaae nogen Bestemmelse. Jeg for min Part tillægger ikke denne Betragtning nogen synderlig Vægt. For mig er det væsentligere, at det ubtryffeligt tilkjendegives, at Loven kun gjælder for en vis Tid, og jeg troer, at det er rigtigere, at der i en Lov som denne kommer en Bestemmelse, der gjør det tydeligt, at det er en interimistisk Lov, end om der f. Ex. blot havde staaet, at den skulde underkastes en Revision. Efter Alt, hvad jeg saaledes har hittet, kan jeg ikke andet end anbefale det ærede Thing at vedtage Loven i den Skikkelse, hvori den foreligger.

Drejer: Jeg skal tillade mig nogle almindelige Bemærkninger med Hensyn til den foreliggende Sag. Lovudkastets Bestemmelser ere, saavidt jeg skjønner, i alt Væsentligt byggede paa den Grundsætning, at vedkommende Embedsmænd skulle have Erstatning for det, deres Contoirhold virkelig koster dem, men hverken Mere eller Mindre. Der er noget for Billigheds- og Retsærdighedsfølelsen Tiltalende i denne Grundsætning, og den vilde være aldeles rigtig, dersom det turde antages, at dens Anvendelse i Gjærningen ogsaa førte dertil, at man traf det sande Behov og saadanne Sætser, der i alle Henseender være passende og hensigtsmæssige. Men om dette Sidste nærer jeg nogen Tvivl. Det forekommer mig, at hiin Grundsætning, ubetinget anvendt, indeholder en Fristelse for Principalen til at spare sig selv og til at regne det mindre op, om ogsaa Contoirpersonalet skulde spare vel meget paa dets Kræfter, en Fristelse, som jeg ikke er vis paa, at Alle ere stærke nok til at overvinde, og som da let kan føre til overflødige og unødvendige Udgifter. Fortiden har leveret paafaldende Exempler paa, hvilken Forskjel det gjør, om en Mand forstaaer baade selv at arbejde og at bruge sin Medhjælp. Jeg kjender saaledes, for at nævne det, et Exempel, hvor en Retsbetjent hjalp sig, og jeg troer meget vel med Hensyn til Embedets Tary, med en Fuldmægtig alene, medens hans Formand behøvede og brugte baade en Fuldmægtig og et Par Skrivere. Jeg skulde derfor hellere have seet, at man, istedetfor at blive staaende ved den fornævnte Grundsæt-

ning, var flaaet ind paa den Vej at ansætte faste Godtgjørelser, ved hvis Beregning den virkelige Udgift naturligviis blev medtagen som Moment, men ikke som Noget, der var det Afgjørende, og jeg skulde da desto hellere have bifaldet endogsaa rundelste Sætser, idet jeg ikke saaledes som det, efter hvad der, saavidt jeg veed, er blevet udtalt, er Tilfældet med Nogle — vilde ansee det som noget Slemt, om den Mand, der forstod at udvikle særdeles Arbeidsdygtighed og Paapasselighed, maaskæ derved kunde tilvende sig nogen pecuniær Fordeel. Det følger af denne min Betragtning, at jeg ikke kan ansee Slutningsbestemmelsen i Lovforslaget, om, at Loven kun skal gjælde udover Udløbet af Finantsaaret 1865—66, som noget Fortrin ved Loven, men jeg indrømmer, at det harmonerer med den Grundsætning, hvorpaa Lovforslaget iøvrigt er bygget. Forsaavidt der under Sagens Behandling i det andet Thing er lagt Vægt paa den af den høitærede Justitsminister givne Udsigt til Foranstaltninger, sigtende til at indskrænke den Leilighed og Afgang til privat Fortjeneste for Retsbetjentens Contoirpersonale, navnlig Fuldmægtigen, som hidtil er brugt og vistnok undertiden misbrugt, saa kan jeg ikke andet end være enig i, at en saadan Foranstaltning, som den påapegede, vil være meget gavnlig, naar den bliver gennemført med Fasthed og Conseqvents, men jeg kan ikke nægte, at jeg dog ikke lover mig stor eller gennemgribende Virkning af den nævnte Foranstaltning, da det, saavidt jeg har opfattet det, fremgaer af den høitærede Ministers Udtalelser, at han agter at lade Gjenstande, der især ere af Værd og Betydning med Hensyn til Extrafortjeneste, uberørte, f. Ex. Auctionsincassationer og Expedition af almindelige Documenter; i saa Fald vil selv om den Foranstaltning, der er tilfattet, faaer nogen Virkning, denne dog ikke blive anderledes, end at det fremdeles vil være gjørligt for en Retsbetjent at holde en Fuldmægtig, der lønner sig selv, og dette er Noget, som jeg troer ikke er heldigt eller hensigtsmæssigt og vistnok i mange Henseender vil medføre lidet ønskelige Følger.